

щоб визначити, коли замовляти додаткові матеріали на основі поточного рівня запасів. Крім того, інформаційні системи полегшують спілкування та співпрацю між членами команди. Програмне забезпечення для управління проектами дозволяє співробітникам обмінюватися файлами, відстежувати прогрес і спілкуватися один з одним, незалежно від їх фізичного розташування.

У секторі освіти інформаційні системи революціонізували спосіб навчання студентів і взаємодію з викладачами. Системи управління навчанням дозволяють викладачам створювати онлайн-курси та надавати контент студентам. Крім того, навчальні заклади можуть використовувати аналітику даних для виявлення студентів із груп ризику та надання їм персоналізованої підтримки. Однак є й потенційні недоліки. Деякі студенти можуть відчувати труднощі з онлайн-навчанням, оскільки їм потрібна особиста взаємодія з інструкторами.

У фінансовій галузі інформаційні системи автоматизували багато процесів і підвищили ефективність. Системи онлайн-банкінгу дозволяють клієнтам виконувати операції, такі як переказ коштів і оплата рахунків, з будь-якого місця в будь-який час. Торгові платформи дозволяють інвесторам миттєво купувати та продавати цінні папери, не потребуючи посередників. Крім того, інструменти аналізу даних допомагають фінансовим установам виявляти шахрайські дії та керувати ризиками. Тим не менш, існують певні ризики, пов'язані з використанням інформаційних систем у фінансах. Кібератаки можуть призвести до значних фінансових втрат і завдати шкоди репутації компанії.

В управлінні підприємством інформаційні системи полегшують інтеграцію різних бізнес-функцій. Системи ERP дозволяють організаціям оптимізувати процеси, зменшити витрати та підвищити рівень задоволеності клієнтів. Однак впровадження та підтримка цих систем може бути складною та дорогою. Організаціям необхідно переконатися, що їхні співробітники отримують належне навчання та підтримку під час впровадження нових технологій.

Підсумовуючи, інформаційні системи та технології пропонують численні переваги в менеджменті, освіті, фінансах та управлінні підприємством. Вони покращують процес прийняття рішень, комунікацію та ефективність. Проте організації також повинні усвідомлювати потенційні ризики та проблеми, пов'язані з використанням інформаційних систем.

Література.

1. М. Ю. Карпенко, В. Б. Уфимцева; Харк. нац. акад. міськ. госп-ва; – Х.: ХНАМГ, 2012. – 96 с.
2. Гірняк О. М., Лазановський П. П. Менеджмент у лекційному викладі : навч. посіб. Львів : Українська академія друкарства, 2018. 232 с
3. Інформаційні системи та технології: навч. посіб. для студентів за напрямом підготовки «Транспортні технології» / О. В. Грицунов; Харк. нац. акад. міськ. госп-ва. – Х.: ХНАМГ, 2010. – 222 с.

Іванча Я.В., Здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти група ФС-23М

Задорожня Л., асистент

Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

ДЖЕРЕЛА ФОРМУВАННЯ КРЕДИТНИХ РЕСУРСІВ БАНКІВСЬКОЇ УСТАНОВИ

В умовах розвитку національної економіки найвагомішим джерелом фінансового забезпечення є банківський кредит.

Основною проблемою банківського кредитування сьогодні є обмежені можливості залучення фінансових ресурсів як із внутрішніх, так і з зовнішніх джерел. Це спричиняє дефіцит фінансових ресурсів банків для здійснення кредитних операцій, змушує позичати кошти на зовнішньому та міжбанківському ринках; залучати кошти населення, безупинно підвищуючи відсотки по депозитах, що в результаті призводить до подорожчання кредитів через зростання відсоткової ставки.

Проте мінливість фінансово-економічного середовища країни та чинників, що його зумовлюють, в тому числі і у банківському секторі, залишає велике поле для подальшого дослідження сфери банківського кредитування та зумовлює постійну актуальність даної теми.

Для здійснення фінансово-кредитної діяльності комерційний банк повинен мати певні ресурси – сукупність грошових коштів для виконання банком своїх функцій та операцій, насамперед кредитних [2].

Кредитні ресурси – це кошти, що є у розпорядженні банку і які можуть використовуватися ним для кредитних операцій [1].

Роль кредитних ресурсів у банківській діяльності є провідною та проявляється в залежності від обсягу і структури цих ресурсів залежать масштаби і види активних операцій, а отже, розміри доходів та прибутків банків. Не всі власні та залучені кошти використовуються банком для здійснення кредитних операцій. Кредитні ресурси банку вважатимуться стабільнішими, якщо депозити будуть залучені на довші терміни, на відміну від депозитів «до запитання» [2].

Роль кредитних ресурсів є надзвичайно важливою для комерційних банків, адже їх обсяги впливають на успішність та прибутковість діяльності банків, конкурентне положення на ринку, а також розвиток економічної системи держави в цілому. Серед джерел формування кредитних ресурсів банків України найбільшу частку складають кредитні ресурси, залучені на міжбанківському кредитному ринку, та депозитні вклади. Загалом, бюджетна система достатньо добре забезпечена кредитними ресурсами, однак їх спрямування йде переважно на купівлю ОВДП, а не на кредитування інвестиційних потреб національної економіки, що зумовлює продовження у часі фінансово-економічної кризи національної економіки.

Література:

1. Загородній А.Г. Фінансово-економічний словник. Львів: Вид-во НУ «Львівська політехніка», 2005. 714 с.
2. Миськів Г.В. Формування та розвиток кредитного ринку України : дис. ... докт. екон. наук : 08.00.08. Київ, 2016. 502 с.

Іщенко Н. А., кандидат економічних наук, доцент
Сокур А. С., здобувач вищої освіти першого (бакалаврського) рівня
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ФІНАНСОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ

В умовах складності, динамічності та високого рівня невизначеності зовнішнього середовища функціонування підприємств та їх подальший розвиток визначаються обсягом і структурою фінансового потенціалу. Динаміка коливань параметрів фінансового потенціалу дозволяє виявити негативні тенденції, що несуть загрозу діяльності підприємств, та розробити стратегію їх подальшого розвитку з урахуванням усіх наявних та залучених фінансових ресурсів. Тому зміцнення фінансового потенціалу підприємств та